

- створення системного підходу до стимулювання інвестиційної діяльності;
- забезпечення гарантій інвесторам;
- захист інвестицій;
- виділення пріоритетних галузей економіки та залучення інвестицій до них;
- відповідність між надходженням та витратами інвестиційних ресурсів.

Водночас держава має створювати сприятливий інвестиційний клімат на взаємовигідних засадах як для внутрішніх, так і для іноземних інвесторів. З метою створення сприятливих умов для залучення інвестицій потрібно здійснити заходи з покращення економічного та правового середовища в Україні, а саме:

- удосконалити нормативно-правову та організаційну бази для підвищення дієздатності механізмів забезпечення сприятливого інвестиційного клімату й формування основи збереження та підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки;
- провести дослідження та усунути проблеми найбільш негативного впливу на інвестиційні процеси в Україні, які сконцентровані у сфері діяльності: судової гілки влади; корпоративного управління; земельних відносин; функціонування аграрного ринку; фондового ринку; банківської системи; сфери технічного регулювання; податкової системи, зокрема адміністрування податків, валютного регулювання, звітності і контролю у цій сфері;
- створити системи стимулів, спрямованих на залучення інвестицій, які включають податкові пільги, передачу новим підприємствам держзамовлень, надання послуг за митним оформленням, консультування, спрощення процедур реєстрації та ліцензування, фінансова підтримка;
- ввести систему оподаткування, яка б не стримувала підприємницьку та інвестиційну активність;
- створити програми для налагодження ефективного співробітництва зі стратегічними іноземними партнерами.

Висновки

Інвестиційний клімат України є складним. Незважаючи на спроби покращити інвестиційний клімат в Україні, він залишається несприятливим. Це пов'язано з тим, що держава недо-

статньо стимулює розвиток інвестиційного клімату: недосконалим є правове регулювання інвестиційних відносин, нагальним є врегулювання питань щодо системи компетентних органів, які здійснюють регулювання інвестиційних послуг, відсутня науково обґрунтована інвестиційна політика держави, негативно впливає політична та економічна нестабільність. Покращити інвестиційний клімат можливо за рахунок різноманітних заходів, зокрема забезпечення чіткого правового поля інвестиційної діяльності, макроекономічної та політичної стабільності, запровадження податкових та митних пільг, дотацій, субсидій, субвенцій і бюджетних позик на розвиток пріоритетних сфер галузей економіки, подолання бюрократичних бар'єрів, корупції, забезпечення правового захисту інвестицій, покращення інформаційного забезпечення. Україна має зробити все можливе для того, щоб покращити своє загальне становище і зайняти гідне місце розвинутої держави на ряду з провідними країнами світу.

Список використаних джерел

1. Державний комітет статистики України. Офіційний сайт. [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
2. Ведение бизнеса 2012. [Електрон. ресурс], Международный банк реконструкции и развития / Всемирный банк. – Режим доступу: <http://russian.doingbusiness.org/ukraine/>
3. [Електрон. ресурс], European Business Association EBA. – Режим доступу: <http://www.eba.com.ua>
4. Маркетингові дослідження. [Електрон. ресурс], Research & Branding Group. – Режим доступу: <http://www.rb.com.ua>
5. Обзор. [Електрон. ресурс], Европейський банк реконструкції та розвитку в Україні (ЕБРР). – Режим доступу: <http://www.ebrd.com/russian/pages/country/ukraine>
6. Державна цільова економічна програма розвитку інвестиційної діяльності на 2011–2015 роки. [Електрон. ресурс], Державне агентство України з інвестицій та розвитку. – Режим доступу: <http://in.ukrproject.gov.ua>
7. Офіційний сайт Міністерства закордонних справ України [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mfa.gov.ua>
8. Про інвестиційну діяльність: закон України від 18.09.91 № 1560–XII [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://portal.rada.gov.ua>

К.В. КОЩЕНКО,
аспірант, Європейський університет

Фінансові ресурси домогосподарств як інвестиційне джерело розвитку економіки

У статті розглянуті підходи до визначення дефініції «фінансові ресурси домогосподарств», визначені джерела формування і структура фінансових ресурсів до-

могосподарств, продемонстрована динаміка і значення заощаджень в інвестиційному процесі. Обґрунтована важливість фінансових ресурсів домогосподарств

як одного з інвестиційних джерел розвитку національної економіки.

Ключові слова: фінансові ресурси домогосподарств, заощадження домогосподарств, трансформація заощаджень в інвестиційні ресурси.

В статье рассмотрены подходы к определению дефиниции «финансовые ресурсы домохозяйств», определены источники формирования и структура финансовых ресурсов домохозяйств, продемонстрирована динамика и значение сбережений в инвестиционном процессе. Обоснована важность финансовых ресурсов домохозяйств как одного из инвестиционных источников развития национальной экономики.

Ключевые слова: финансовые ресурсы домохозяйств, сбережения домохозяйств, трансформация сбережений в инвестиционные ресурсы.

The article considers the approaches to the definition of «households financial resources», also the sources of the formation and structure of the financial resources of households. The dynamics and value of savings in the investment process are demonstrated. Proved The importance of the financial resources of households as one of the sources of investment development of the national economy is substantiated.

Keywords: households financial resources, household savings, the transformation of savings into investment resources.

Постановка проблеми. Значення фінансових ресурсів домогосподарств в національній економіці визначається тим, що фінансові потоки, які є формою руху фінансових ресурсів домогосподарств, забезпечують розподіл національного доходу і, пов'язуючи виробництво і споживання, тим самим впливають на відповідні стадії відтворювального процесу в економіці країни.

Фінансові ресурси домашніх господарств мають визначальний вплив на стан фінансової системи країни, оскільки за умови концентрації основної частки національного доходу у домогосподарств створюються всі передумови фінансування як простого, так і розширеного відтворення в будь-якій економічній системі. Більше того, як вважають деякі науковці, фінансові ресурси домогосподарств є не просто частиною економічної системи держави, вони становлять невід'ємну частину економічної і фінансової безпеки України [1].

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Вагомий внесок у розвиток теорії домогосподарств зробили представники різних течій та шкіл економічної та фінансової науки, зокрема Г. Беккер, Дж.М. Кейнс, Ф. Кене, Т. Мальтус, А. Маслоу, П. Самуельсон, Ж.Б. Сей та інші. В Україні дослідження різних аспектів фінансів домогосподарств проводять С. Юрій, Т. Кізима, В. Вітлінський, В. Опарін, Е. Шубна, М. Карлін та інші. Однак сфера фінансів домогосподарств залишається малодослідженою, особливо це стосується

проблематики трансформації фінансових ресурсів домогосподарств в інвестиційні ресурси регіону та країни загалом.

Мета статті полягає в науковому обґрунтуванні сутності фінансових ресурсів домогосподарств, а також дослідженні процесів трансформації заощаджень домогосподарств в інвестиційні ресурси розвитку національної економіки.

Виклад основного матеріалу. В сучасній науковій думці існують різні підходи до трактування сутності категорії «фінансові ресурси домогосподарств».

Так, деякими науковцями фінансові ресурси домашніх господарств трактуються як регульовані в правовому полі за допомогою спеціальних інструментів, способів і механізмів, сукупні доходи та витрати, які формуються з двох джерел: власні (в результаті трудової діяльності, підприємницької діяльності, отримання соціальних державних виплат); залучені (кошти, мобілізовані на кредитному ринку), з метою забезпечення особистих потреб кожного члена домогосподарства [1].

Відмінною особливістю наведеного підходу до визначення даного поняття є те, що фінансові ресурси розглядаються як «сукупні доходи та витрати», що, на нашу думку, дещо суперечить самій сутності поняття «фінансові ресурси». Тому вважаємо більш обґрунтованим підхід, згідно з яким фінансові ресурси домогосподарств розглядаються у формі фондів грошових коштів.

Зокрема, С.І. Юрій розглядає фінансові ресурси домогосподарства як грошові засоби (власні та залучені), які знаходяться в його розпорядженні і призначені для виконання фінансових зобов'язань та здійснення різних витрат [2].

Заслугує уваги також визначення, запропоноване російськими науковцями, які фінансові ресурси домогосподарств розглядають як сукупність доходів та накопичень, які виникають у процесі створення і перерозподілу валового внутрішнього продукту за певний період [3]. Схожого підходу дотримується і В.В. Ворошило, який сформулював таке визначення: «це вся сукупність засобів домогосподарства у грошовій формі, які надходять у його розпорядження за рахунок розподілу та перерозподілу валового внутрішнього продукту, частка якого припадає на домогосподарства, а також за рахунок інших джерел, і використання яких спрямоване на виконання зобов'язань та формування заощаджень» [4, с. 32].

Таким чином, на основі наведених визначень можна виокремити особливі характеристики фінансових ресурсів домогосподарств:

- фінансові ресурси перебувають у формі грошових засобів або фондів грошових коштів;
- фінансові ресурси включають дві основні складові: доходи та заощадження домогосподарств;
- фінансові ресурси домогосподарств є частиною національного доходу суспільства;
- формування фінансових ресурсів домогосподарств може відбуватися як за рахунок власних, так і за рахунок позичених джерел.

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

Фінансові ресурси домогосподарств найчастіше функціонують у безфондовій формі. Але є багато домогосподарств, які створюють власні фінансові фонди цільового призначення. Це фонди, які спрямовані на:

- 1) створення резервів на випадок негативної ситуації в житті домогосподарства;
- 2) фонд майбутнього розвитку домогосподарства (придбання житла, автомобілів, іншого дорогого майна);
- 3) фонд забезпечення інтересів підростаючого покоління;
- 4) фонд фінансування навчання дітей та дорослих;
- 5) фонд фінансування щорічного відпочинку;
- 6) фонд для фінансування ремонтів житла, автомобілів тощо;
- 7) фонд забезпечення старості;
- 8) інші фонди домогосподарства.

Створення таких фондів дає змогу домогосподарствам більш ефективно витратити власні чи запозичені фінансові ресурси виходячи зі стратегії та тактики функціонування кожного домогосподарства.

Фондова форма фінансових ресурсів для домогосподарства має сенс тоді, коли:

- 1) домогосподарство має достатньо грошових коштів для поточного споживання;
- 2) домогосподарство не має бажання вкладати ці кошти в підприємницьку діяльність;
- 3) домогосподарство обирає таку форму інвестування вільних коштів, як депозити, страхування, вкладання в цінні папери;
- 4) домогосподарство не бажає використовувати позикові ресурси для стратегічного чи тактичного розвитку;

5) домогосподарство може ефективно керувати своїми фінансовими ресурсами у фондовій формі.

Фондова форма існування фінансових ресурсів домогосподарств поширена в розвинутих країнах. Однак фондова форма фінансових ресурсів більш складна внаслідок необхідності постійного контролю та керування своїми фондами. Звідси відповідна частина домогосподарств не формує фонди фінансових ресурсів, а витрачає отримані доходи чи прибутки виходячи із сучасних потреб споживання, а при необхідності в грошових коштах звертається до фінансових інститутів за позиковими коштами. Так діють багато мешканців західних країн, зокрема США, країн ЄС тощо. Водночас для українських домогосподарств характерною ознакою є створення запасів та резервів коштів, які можливо розглядати як фонди фінансових ресурсів, але це не фонди фінансових ресурсів у класичному їх розумінні, а кошти, що сховані в «скриньках чи скляних банках» і не акумулюються фінансовими інститутами, не вкладаються в цінні папери тощо. За таких обставин значна частина вільних коштів країни не працює, що є гальмом у розвитку соціально-економічної системи держави.

Фінансові ресурси домогосподарств формуються за рахунок таких джерел (рис. 1).

Структура сукупних доходів домогосподарств протягом 2001–2011 років продемонстрована в табл. 1.

У структурі фінансових ресурсів домогосподарств домінують грошові доходи. Простежується стійка тенденція до їх зростання, лише в 2008 та 2011 роках спостерігається

Рисунок 1. Джерела формування фінансових ресурсів домогосподарств

Таблиця 1. Структура сукупних ресурсів домогосподарств України, %

Структура сукупних ресурсів домогосподарств	Роки										
	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Грошові доходи	75,8	80,0	81,1	85,1	86,4	87,6	89,0	87,9	88,5	90,1	89,9
– оплата праці	40,8	42,8	44,9	45,2	46,0	48,4	50,6	49,4	47,9	47,9	49,3
– доходи від підприємницької діяльності та самозайнятості	3,1	3,2	3,4	4,4	4,9	4,6	5,2	5,3	5,1	6,2	4,6
– доходи від продажу сільськогосподарської продукції	5,5	5,0	5,4	4,8	4,6	3,8	3,6	3,3	2,9	3,4	3,2
– пенсії, стипендії, соціальні допомоги, надані готівкою	18,0	20,4	18,4	22,2	24,0	23,7	23,0	23,1	26,0	25,9	25,5
– грошова допомога від родичів, інших осіб та інші грошові доходи	8,4	8,6	9,0	8,5	6,9	7,1	6,6	6,8	6,6	6,7	7,3
Вартість спожитої продукції, отриманої з особистого підсобного господарства та від самозаготівель	13,1	10,3	9,5	7,0	6,0	5,4	4,8	4,0	4,6	4,8	4,5
Пільги та субсидії безготівкові на оплату житлово-комунальних послуг, електроенергії, палива	2,5	2,0	1,4	0,9	0,5	0,6	0,7	0,5	0,6	0,5	0,6
Пільги безготівкові на оплату товарів та послуг з охорони здоров'я, туристичних послуг, путівок на бази відпочинку тощо, на оплату послуг транспорту, зв'язку	0,7	0,7	1,0	0,9	0,6	0,6	0,5	0,5	0,6	0,5	0,5
Інші надходження	7,9	7,0	7,0	6,1	6,5	5,8	5,0	7,1	5,7	4,1	4,5

незначне їх падіння. Серед грошових доходів лівову частину займають доходи з оплати праці та соціальні трансферти.

Негрошові доходи займають незначну частку і включають вартість спожитої продукції, отриманої з особистого підсобного господарства та від самозаготівель; пільги та субсидії безготівкові на оплату житлово-комунальних послуг, електроенергії, палива; пільги безготівкові на оплату товарів та послуг з охорони здоров'я, туристичних послуг, путівок на бази відпочинку тощо, на оплату послуг транспорту, зв'язку; інші надходження.

У вузькому розумінні фінансові ресурси домашнього господарства можна розглядати як сукупний фонд грошових коштів, що знаходиться в розпорядженні конкретного домогосподарства. Склад фінансових ресурсів у кожного домогосподарства може відрізнятись, однак у теорії всі фінансові ресурси домогосподарств об'єднуються в такі фонди:

1) фонд споживання, призначений для задоволення особистих потреб сім'ї (придбання продуктів харчування, товарів промислового виробництва, оплата різних послуг тощо);

2) фонд заощаджень (відкладених потреб), який буде використаний у майбутньому для придбання дорогих товарів (побутова техніка, нерухомість тощо) або як капітал для одержання прибутку.

Заощадження домашніх господарств відіграють важливу роль в економічних процесах, тому що вони мають не тільки економічне, а й політичне і соціальне значення. Будучи основним джерелом інвестицій, заощадження визначають розвиток економіки країни, оскільки сприяють підвищенню життєвого рівня населення та його соціальної захищеності, формуванню середнього класу в суспільстві й посиленню його фінансової незалежності [1]. Динаміка заощаджень домогосподарств в Україні за 2001–2011 роки наведена на рис. 2.

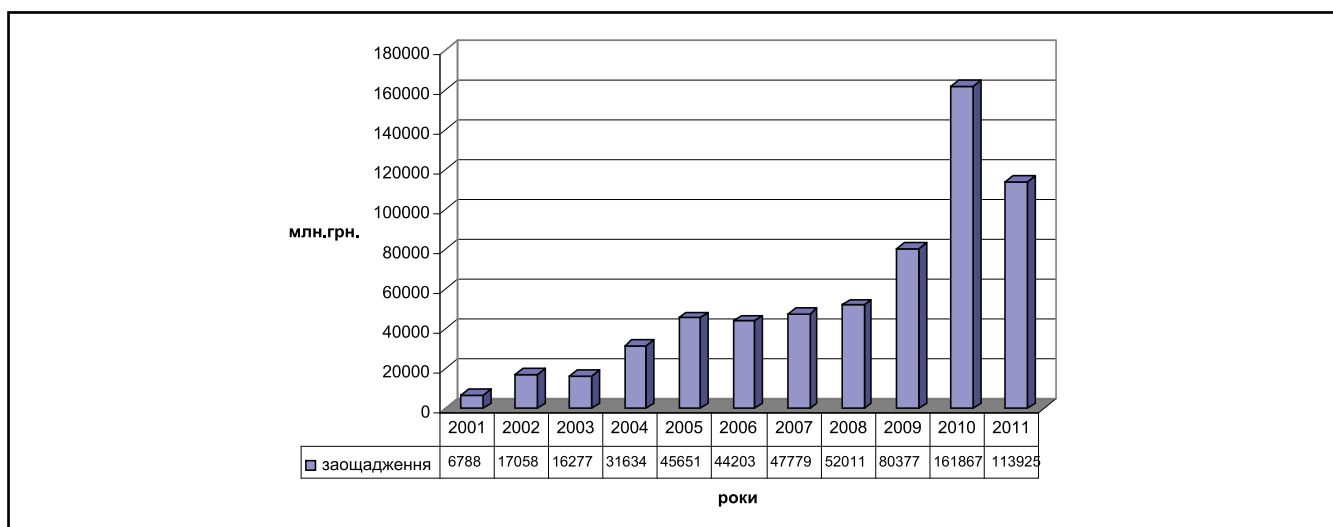

Рисунок 2. Динаміка заощаджень домогосподарств

Таблиця 2. Розподіл домогосподарств за самооцінкою рівня своїх доходів [5]

	Роки							
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Кількість домогосподарств, тис.	17633,8	17539,4	17417,5	17341,1	17199,0	17096,8	17050,3	17022,7
Розподіл домогосподарств за самооцінкою рівня їх доходів, %								
Було достатньо і робили заощадження	5,0	6,6	6,2	8,0	12,7	11,1	11,6	10,1
Було достатньо, але заощаджень не робили	43,4	49,4	49,8	52,8	51,8	45,3	47,8	48,7
Постійно відмовлялися у найнеобхіднішому, крім харчування	45,3	39,0	39,4	35,1	32,9	40,2	37,5	39,0
Не вдавалося забезпечити навіть достатнє харчування	6,3	5,0	4,6	4,1	2,6	3,4	3,1	2,5

З метою дослідження самооцінки населенням України рівня своїх доходів та економічних очікувань на майбутнє Держкомстатом України у січні проводилося опитування домогосподарств, які брали участь у вибірковому обстеженні умов їх життя з 2004 по 2011 рік (табл. 2).

За аналізований період більше половини респондентів оцінили рівень своїх доходів як достатній. Мали достатній доход для нормального харчування, але обмежували себе у споживанні непродовольчих товарів та послуг 39% домогосподарств. Разом із тим 5% домогосподарств не змогли забезпечити навіть достатнє харчування. Водночас зростала частка домогосподарств, які дали високу оцінку своїм річним доходам (грошей вистачало навіть на заощадження), зросла питома вага таких, які оцінили рівень своїх доходів як достатній, але заощаджень робити їм не вдавалося. Спостерігається тенденція до зменшення частки домогосподарств, які постійно відмовлялися собі у найнеобхіднішому, крім харчування, і скоротилася частка респондентів, які оцінили рівень своїх доходів як незадовільний.

Більш високі оцінки рівня добробуту переважали серед сільських домогосподарств порівняно з міськими. Така ситуація в значній мірі обумовлена нижчими стандартами життя у сільській місцевості та суттєвим впливом особистих підсобних господарств на самозабезпечення сільських домогосподарств.

Варто відзначити, що частка заощаджень у доходах домогосподарств є низькою. Це пояснюється низьким рівнем добробуту більшості вітчизняних домогосподарств, неможливістю офіційної статистики врахувати всього обсягу заощаджень через тіньову економіку та занадто перебільшених доходів досліджуваних суб'єктів через їхню доступність до кредитних ресурсів.

Водночас слід відзначити, що для перетворення заощаджень домогосподарств в інвестиції в реальний сектор економіки необхідно створити певні умови, при яких інвестори та позичальники могли б оптимально досягти поставлених стратегічних цілей.

Зокрема, заощадження домогосподарств можуть бути конвертовані в інвестиції лише за конкретних умов.

По-перше, це наявність попиту на інвестиції з боку суб'єктів господарювання. Попит на інвестиційні ресурси формується під впливом таких дестабілізуючих факторів, як негарантований рівень дохідності та значний ступінь невизначеності, що і зумовлює його нестабільність.

По-друге, слід враховувати, що не всі заощадження конвертуються у внутрішні інвестиції: певна частина накопиченого доходу спрямовується на тезаврацію (в тому числі і в готівковій формі), інша – розміщується за кордоном. Власне максимізація обсягів організованих заощаджень і є основним завданням регулювання процесу заощадження в державі, а також першочерговою умовою трансформації заощаджень в інвестиції. Основна роль при цьому відводиться фінансовому ринку та фінансово-кредитним інститутам-посередникам, а тому наступною умовою трансформації заощаджень в інвестиції є розвинута інституціональна база фінансового посередництва.

По-третє, мобілізація заощаджень домогосподарств з метою фінансування економіки неможлива без довіри до фінансових інститутів, фінансового ринку і до держави загалом.

Висновки

Формування і використання фінансових ресурсів населення безпосередньо пов'язане з розвитком державних фінансів, фінансів підприємств і установ, розвитком банківської системи, фінансового ринку та ін. З іншого боку, фінансові ресурси, що трансформуються в інвестиції, є передумовою економічного зростання в країні. У зв'язку з цим саме на активізацію процесу заощаджень мають бути спрямовані першочергові заходи регулювання фінансів домогосподарств. Водночас слід враховувати, що фінансові ресурси домогосподарств у повній мірі виконуватимуть одну зі своїх найважливіших функцій: функцію інвестиційного джерела розвитку національної економіки лише у випадку виконання конкретних умов, що передбачають розвиненість фінансового ринку, довіру населення до фінансових інститутів, а також його фінансову грамотність.

Список використаних джерел

1. Каламбет С.В. Фінансові ресурси домогосподарств: основи забезпечення їх фінансово-економічної безпеки / С.В. Каламбет, В.В. Гнеушева, Чабаненко М. [Електрон. ресурс] // Тези інтернет-конференції [Регіональний центр наукового забезпечення АПВ] / Режим доступу: http://conftiapv.at.ua/publ/konf_26_27_kvintnja_2012_r/sekcija_5_ekonomichni_nauki/finansovi_resursi_domogospodarstv_osnovi_zabezpechennja_jikh_finansovo_ekonomichnosti_bezpeki/41-1-0-1796

2. Юрій С.І. Финансы домогосподарств: теоретичні підходи до трактування сутності / С.І. Юрій, Т.О. Кізіма // Финансы України. – 2008. – №8. – 3–10 с.

3. Геронин Н.Н. Финансы домашних хозяйств в развитии инвестиционного процесса в России Автореферат на соискание ученой степени канд. экон. наук: 08.00.10 / Н.Н. Геронин. – М., 2004.

4. Ворошило В.В. Финансовые ресурсы домохозяйств: сущность и классификация / В.В. Ворошило // Науковий вісник: Фі-

нанси, банки, інвестиції. Науковий журнал. – 2010. – №1. – С. 31–34.

5. Самооцінка домогосподарствами України рівня своїх доходів (за даними вибіркового обстеження умов життя домогосподарств) режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>

6. Петренко Я.В. Мобілізація інвестиційних ресурсів домогосподарств у транзитивній економіці / Петренко Я.В. // Вісник Донбаської державної машинобудівної академії. – 2009. – №2 (16). – С. 221–226.

Л.С. СЕЛІВЕРСТОВА,

к.е.н., доцент, Київський національний університет технологій і дизайну

Стратегічний підхід до розробки інвестиційної політики корпорації

Запропонований у статті стратегічний підхід до розробки інвестиційної політики корпорації є могутнім засобом підвищення ефективності роботи в довготерміновій перспективі, а також базою для прийняття управлінських рішень на всіх стадіях інвестиційного процесу.

Ключові слова: корпорація, інвестиційна стратегія, інвестиційна діяльність, інвестиційна політика.

Предложенный в статье стратегический подход к разработке инвестиционной политики корпорации является мощным средством повышения эффективности работы в долгосрочной перспективе, а также базой для принятия управленческих решений на всех стадиях инвестиционного процесса.

Ключевые слова: корпорация, инвестиционная стратегия, инвестиционная деятельность, инвестиционная политика.

Proposed in Article strategic approach to the development of the investment policy of the corporation is a powerful means of increasing efficiency in the long run, as well as a basis for decision-making at all stages of the investment process.

Keywords: corporation, investment strategy, investment activities, investment policy.

Постановка проблеми. Світовий досвід свідчить, що в економічно розвинутих країнах основою національних економік є корпорації. Вони сприяють реалізації багатьох напрямів діяльності: концентрації капіталу та інвестуванню його в напрями, які забезпечують конкурентоспроможність на світових і національних ринках; пом'якшенню суперечностей між працею і капіталом; подоланню внутрішнього протиріччя людини–власника і людини–працівника; формуванню корпоративної культури.

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Основні розробки в області фінансування корпорацій належать західним економістам Є.Ф. Брігхему, Б. Колассу, Р. Брейлі, С. Майерсу, Ж. Ришару.

Проблемам інвестиційної політики присвячені праці економістів І.А. Бланка, В.В. Ковальова, М.Н. Крейніної, Е.С. Стоянової та ін.

Мета статті. В сучасних умовах розвитку ділової активності в Україні ринкове середовище стає все більш динамічним. Однак розвиватися і успішно конкурувати можуть лише ті підприємства, які організують фінансування та розвиток своєї діяльності «стратегічно правильно».

Постійна мінливість ринкового середовища зумовила необхідність застосування стратегічного підходу до системи господарювання на підприємстві. Термін «політика» виражає сукупність цілей і задач стратегічного і тактичного характеру, а також механізму їх реалізації в будь-якій сфері діяльності.

Механізм управління інвестиційною політикою становить систему основних складових, що регулюють процес розробки та реалізації інвестиційних рішень підприємства.

Актуальність розробки інвестиційної стратегії підприємства визначається рядом умов, найважливішою з яких є інтенсивність змін факторів зовнішнього інвестиційного середовища. Висока динаміка основних макроекономічних показників, пов'язаних з інвестиційною активністю підприємств, темпи технологічного прогресу, часті коливання кон'юнктури інвестиційного ринку, мінливість державної інвестиційної політики і форм регулювання інвестиційної діяльності не дозволяють ефективно управляти інвестиціями підприємства на основі лише раніше накопиченого досвіду і традиційних методів інвестиційного менеджменту. У цих умовах відсутність розробленої інвестиційної стратегії, адаптованої до можливих змін факторів зовнішнього інвестиційного середовища, може привести до того, що інвестиційні рішення окремих структурних підрозділів підприємства будуть носити різнонапрямлений характер, приводити до виникнення протиріч і зниження ефективності інвестиційної діяльності в цілому.

Виклад основного матеріалу. Стратегія – це генеральна комплексна програма дій, яка визначає пріоритетні для підприємства проблеми, його місію, головні цілі та розподіл